

ว่าด้วยรัก

นำเสนอเมื่อ : 9 ก.พ. 2552

พุทธพจน์ ว่าด้วยรัก

พระอาจารย์มิชู่ คาเวสโก
จากหนังสือ เหตุสมควรโกรธ...ไม่มีในโลก

ความใฝ่ยอมเกิดแต่ของที่รัก
ภัยยอมเกิดแต่ของที่รัก

ความใฝ่ยอมไม่มีแก่บุคคลผู้หนึ่งแล้ว
จากของที่รัก ภัยจักมีแต่ที่ไหน

ความใฝ่ยอมเกิดแต่ความรัก
ภัยยอมเกิดแต่ความรัก

ความใฝ่ยอมไม่มีแก่บุคคลผู้หนึ่งแล้ว
จากความรัก ภัยจักมีแต่ที่ไหน

ความใฝ่ยอมเกิดแต่ความยินดี
ภัยยอมเกิดแต่ความยินดี

ความใฝ่ยอมไม่มีแก่บุคคลผู้หนึ่งแล้ว
จากความยินดี ภัยจักมีแต่ที่ไหน

ความใฝ่ยอมเกิดแต่กาม
ภัยยอมเกิดแต่กาม

ความใฝ่ยอมไม่มีแก่บุคคลผู้หนึ่งแล้ว
จากกาม ภัยจักมีแต่ที่ไหน

ความใฝ่ยอมเกิดแต่ตัณหา
ภัยยอมเกิดแต่ตัณหา

ความใฝ่ยอมไม่มีแก่บุคคลผู้หนึ่งแล้ว
จากตัณหา ภัยจักมีแต่ที่ไหน

พระพุทธรูป ครุฑแก้วกฤษณาสวาท ถึงเรื่องความรักไว้ว่าความรักเป็นความร้าย
ความรักเป็นสิ่งทุลกและเป็นเครื่องทำลายความสุขของปวงชนทุกคนต้องการความสุขหวังในชีวิตรักแต่ความรักไม่เคยให้ความสมหวังแก่ใครถึงครั้งหนึ่งแห่งความต้องการยิ่งความรักที่ฉาบพาดด้วยความเสน่หาด้วยแล้วก็เป็นพิษแก่จิตใจทำให้ทุรนทุราย
คืนวันไม่รู้จักจักสิ้น ความสุขที่เกิดจากความรักนั้นเหมือนความสุขของคนป่วยที่ได้กินของแสลง

เข็ทหลายย โศภโศภใจไปความรักเมื่อหัวใจติดใจโดยความรัก หัวใจนั้นจะสว่างความหวังขึ้นอย่างเจิดจ้าแต่ทุกครั้งที่เราหวัง ความคิดหวังก็จะรอร่ามอยู่
"การไม่มีภรรยา เป็นลาภอันประเสริฐ การไม่มีสามี เป็นลาภอันประเสริฐ"

ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้เช่นนี้ เพื่อเตือนว่า ชีวิตผู้ทุกข์สุขแต่ละคนกันไป
แต่เกือบทุกๆ ท่านจะมากกว่าสุขตามวัย คนสัญชาติบางของสัตว์โลกมักแสวงหาชีวิตคู่แล้วก็เกิดความรัก ความผูกพัน ตามมา ความรู้สึกว่าการรักเป็นสิ่งสวยงามเป็นความสุขอย่างที่สุดนั้น เป็นความรู้สึกงมงายที่หาเพื่อจะได้ตามสุขนั้น

เหมือนเครื่องคิดที่สิ้นนามมาย เพราะเมื่อได้ดำเนินชีวิตคู่ไปแล้วหลายความรู้สึกตัวเองได้สำนวมคิดฟลาคไป ออกเปียงแรง ตั้งใจแก้ตัว พยายามอย่างไรก็ตีลบตลอดมีทุกข์มาก มีสุขน้อย หลายคู่ก็คิดหวังเหมือนเมื่อนั้น ชดไชไม่รู้จักจบจักสิ้น
"...สัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม..."

ไม่มีความยึดมั่นใด ที่จะไม่ก่อให้เกิดทุกข์... "